

ΑΘΗΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1911

Ε.Υ.Δ. Π.Σ.Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΑΝΤΙΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΟΣ ΚΩΔΙΚΑ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΟΥ

Ἐρευνῶν καὶ καταγράφων τὰ χειρόγραφα τῶν ἐν Μετεώροις μονῶν κατ' ἐντολὴν τῆς Βυζαντιολογικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν, ἀρωγῇ καὶ προθυμίᾳ τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημείας τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Μονάρχου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἔταξα ὑπ' ἀριθ. 91 [B. 102] ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως, τῆς κατ' ἐξοχὴν καλουμένης Μετεώρου, κώδικα περιέχοντα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ «Περὶ ποιητικῆς» τοῦ Ἀριστοτέλους ἐκ χάρτου λείου τὴν ὕλην, γραφῆς τοῦ XV αἰῶνος, συγκείμενον τὸ ὅλον ἐκ φύλλων ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε, ὧν τὸ μὲν ὕψος 0,218, τὸ δὲ πλάτος 0,146. Καὶ ἡ μὲν καθ' ὅλου περιγραφή τοῦ κώδικος περιέχεται ἐν τῷ ἐκτυπούμένῳ ἤδη γενικῷ καταλόγῳ μου τῶν χειρογράφων κωδίκων Μετεώρων, ἐνταῦθα δ' ἀρκουῖμαι μόνον νὰ σημειώσω ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κώδιξ εἶναι ἀκέφαλος καὶ κολοβός, ἱκανῶς δ' ἐκ τῆς νοτίδος λελυμασμένος, ὑφ' ἧς πρὸς τὴν ἀρχὴν κατέστη ἐξίτηλος, καὶ τέλος σημειωθήτω γυμνός τῶν πινακίδων τῆς σταχώσεως. Τὸ δὲ περιεχόμενον τοῦ κώδικος εἶναι σύμμεικτον· ἐξ αὐτοῦ σημειοῦμεν τὰ μάλιστα διαφέροντα ἡμῖν :

Α' (φ. 1^α) Ἄδηλου [Πραγματεία περὶ μετρικῆς].

Ἀκέφαλος καὶ σχεδὸν πᾶσα ἐξίτηλος ὑπὸ τῆς νοτίδος. Πρὸς διάγνωσιν τοῦ κειμένου τούτου παρατίθημι τεμάχη τινά. Φ. 4^β: «...καλοῦμεν τὴν σύζυγιαν· τουτεστί τὴν διποδίαν· ὅταν τὸ ἴαμβικόν, τὸ ἀπὸ ἑξ ποδῶν συγκείμενον τρίμετρον καλῶμεν· μέτρον καλοῦμεν τὸν χρόνον...» — Φ. 5^α: «...εἶδος δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ γένους διηρημένον· οἷον εἴτις λέγοι ζῶον γένος· εἶδη δὲ αὐτοῦ ἄνθρωπον· ἵππον, καὶ τὰ λοιπά· ἀκοῶν γένος μὲν ἐστὶν ἡ σύλλαβή, εἶδη δὲ αὐτῆς βραχεῖα καὶ μακρὰ καὶ κοινή...» — Φ. 6^α: «...ἐκάστης δὲ, τὸ ἴδιον ἐροῦμεν, ἡ μὲν γὰρ πρώτη καλεῖται τρίσημος ἢ ἐξάσημος διαδικῆ, ἐξ ἧς τὸ ἴαμβικόν καὶ τὸ τροχαϊκόν· διὰ τοῦτο καὶ γὰρ δυαδικῆ λέγεται, ὅτι δύο εἶδη ἐξ αὐτῆς γίνεται...».

Β' (φ. 15). «Ὀνειροκρίσεις Νικηφόρου δεσπότη
[Κωνσταντινουπόλεως Β].

Γ' (φ. 19^α). Ἐγχειρίδιον Ἡφαιστίωνος.

Φ. 19^α «Περὶ βραχείας συλλαβῆς...» Φ. 19^α : «Περὶ μα-
κράς συλλαβῆς». Φ. 19^α : «Περὶ κοινῆς συλλαβῆς»... Φ.
21^α : «Περὶ ποδός»... Φ. 33^α : «Περὶ ποιημάτων»... Φ. 37^α :
«Περὶ σημείων»...

Δ' (Φ. 58^α). Ὀππιανοῦ Κυνηγετικά.

Προτάσσεται φ. 57^{α-β} «Βίος Ὀππιανοῦ» καὶ τὸ περιεχόμενον
τῶν κυνηγετικῶν αὐτοῦ. Τὸ α' βιβλίον τῶν κυνηγετικῶν ἐν φ. 58^{α-β}
68^β. τὸ β' ἐν φ. 68^β-81^α. τὸ γ' ἐν φ. 81^β-91^β. τὸ δ' ἐν φ. 92^α-100^β.

Ε' (φ. 102^α). «Ἀριστοτέλους Περὶ ποιητικῆς».

Ζ' (φ. 120^α). «Δημητρίου Φαληρέως, Περὶ ἐρμηνείας
δ' ἐστι περὶ φράσεως».

Κολοβόν. Τελ. : . . . τὸ μὲν γὰρ ὄζεν, ἀντὶ τοῦ ἠσθάνετο
ἀλληγορικὸν καὶ ὑπερβολικὸν ὄνομα . . . αἰσθάνεσθαι . . .

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἀριστοτέλους «Περὶ Ποιητικῆς» λέγομεν ἰδίᾳ
ὅτι περιέχεται ἐν φ. 102^α-118^β, ὧν αἱ διαστάσεις τοῦ γραπτοῦ μέρους
τοῦ φύλλου εἶναι συνήθως 0,085 × 0,15. Τοῦ φύλλου 109^β τὸ πλεῖ-
στον μέρος γεγραμμένον ζωηροτέρῳ μέλανι ἢ τὰ λοιπά. Τὰ δὲ ὑπο-
γεγραμμένα καλούμενα ἰῶτα παραλείπονται· καίτοι διακρίνονται τινὰ
τοιαῦτα ἐν φ. 103^β, 104^β, 106^β, 110^{α-β}, 111^β, 115^α, 116^α, 117^β.

Ἐν φ. 110^β ἀπαντῶσι μὲν καὶ δὲ διπλοτονοῦμενα. Ἡ δὲ στίξις τοῦ
κώδικος, ἐν ᾧ μάλιστα τμήματι περιέχεται τὸ περὶ οὐ ὁ λόγος Ἀριστο-
τέλειον ἔργον, εἶναι καθ' ὅλου εἰπεῖν κακῆ. Οὐδὲ εἶναι τοῦτο τὸ μό-
νον ἐλάττωμα τοῦ ἀντιγράφου· ὁ βιβλιογράφος τούτου πολλάκις ὑπο-
πίπτει εἰς μεταπηδήσεις κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ Ἀριστοτελείου κει-
μένου καὶ πολλάκις ἐλέγχεται μὴ διαγιγνοῦς τὰ ἐν τῷ ἀντιβολαίῳ.

Παρ' ἅπαντα δ' ὁμως ταῦτα ἐθεώρησα ἐπιβεβλημένον μοι νὰ φιλο-
κονήσω καὶ δημοσιεύσω τὴν ἀντιβολὴν τοῦ περὶ οὐ ὁ λόγος Ἀριστο-
τελείου κειμένου. Ἐγένετο δὲ ἡ ἀντιβολή μου πρὸς τὴν πρόχειρόν
μοι Δ' ἔκδοσιν τοῦ E. Egger (Aristote-Poétique avec des ex-
traits de la politique et des problemes texte grec avec com-
mentaire en français par E. Egger, Membre de l'Institut, Pro-
fesseur à la faculté des lettres de Paris. Quatrième édition re-

vue et corrigée. Paris 1875). Ἐν τῷ ἐντύπῳ τούτῳ κειμένῳ ἀριθμοὶ τῶν στίχων ἐν ταῖς ῥαίς, ὡς εἴθισται, δὲν σημειοῦνται, ἀλλ' ὑπελογίσθησαν ὑπ' ἐμοῦ. Εἰρήσθω δὲ ὅτι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους τῶν στίχων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἀρχαῖον κείμενον, μὴ συνυπολογιζομένων δῆλον ὅτι καὶ τῶν ἐνδιαμέσων γαλλικῶν σημειωμάτων κλπ.

Ῥητέον δὲ ὅτι ἡ ἀντιβολή μου ἐγένετο ὡς οἶόν τε ἀκριβεστάτη. Ἐσημειώθησαν πολλάκις καὶ τὰ ἀπλᾶ βιβλιογραφικὰ σφάλματα, καὶ τοῦτο πρὸς ἀκριβῆ χαρακτήρισμόν τοῦ κώδικος. Καὶ δὴ ἐπὶ τὰς γραφὰς τοῦ νέου ἀντιγράφου :

Σελ. 1, 1: αὐτῆς καὶ τῶν — 2: ἕκαστον ἔχει... δὴ — 5: ἐστὶ — 8: ποιήσεις. : Ἐτι — 11: οὔσαι· μίμησις τὸ σύνολον. — 11-12: μιμῆσθαι, ἢ τῷ ἑτέρως·

Σελ. 2, 2: μιμοῦνται τινές — 4: οὔτω καὶ — 6: δὴ — 9: οὔσαι τὴν δύναμιν — 17: γὰρ ἔχοιμεν — 19: εἴ τι... ἐλεγείων ; — 22-23: τὴν κατὰ μίμησιν — 25: διὰ τὸ μέτρον ἐκφέρουσι.

Σελ. 3, 5-7: ἐποίησεν ἐπὶ ταῦρον... μέτρων· καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον ; — 8: μὲν τούτων — 9: τινές οἱ — 13: πᾶσαι — 14: οὐ λέγω. . ἐν αἰς — 16: ἐπὶ — 20: ἦτι — 21-22: Πολύγνωτος μὲν κρείτους — 23: εἵκαζε: —

Σελ. 4, 1-2: ἔστι ἕτερα· τὸ ἕτερα — 6-7: θάσιος, τὰς — 9, 10: ὡςπερ γὰς Κύκλωπας — 11: τις ἐν — 12: διέστησεν· — 16: ἐστὶν — 21: ἐν οἷς τε καὶ ὡς.

Σελ. 5, 3: καλεῖσθαι τινές — 4: φασὶν — 9: Χωνίδου — 13: Ἀθηναῖος δὲ... καὶ ὡς κωμωδούς, ἀπὸ — 20: ποιητικῆν, —

Σελ. 6, 1: τοῦτο — 1-2: μιμητικώτατον ἐστὶ — 5: ἔργων, ἔργον — 8: τοῦτο — 9: ἥδιον — 13: τί — 14: οὐχὶ μίμημα — 15: χροιάν — 16: αἰτίαν κατὰ φύσιν· κατὰ φύσιν δὲ ὄντος — 18-9: μόριον τοῦ ῥυθμοῦ φανερόν ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες· καὶ αὐτὰ

Σελ. 7, 2: ψόγον — 5: ἀρξάμενος ἐστὶν — 6-7: οἷς κατὰ τὸ ἀρμόττον ἰαμβεῖον, — 13: οὔτος — 15: τὸ γὰρ — 21: τραγωδιδάσκαλοι — 21: καὶ διὰ τὸ μείζον — 24-25: ἐπισκοπεῖν παρέχει ἡ τραγωδία τοῖς εἰδόσιν ἰκανῶς — 26: κρίνεται εἶναι καὶ

Σελ. 8, 3: τὰ φαυλικά — 4: διαμένειν — 5: νύξύνθη — 7-8: τῆς αὐτῆς — 9: καὶ τοῦ — 11: παρεσκεύασε — 13: λέξεων —

14: ἀποσεμνώθη: . . . τετραμένου — 18-19: τῶν ἀμέτρων τὸ ἰαμβεῖον ἐστὶ — 21-22: ἐμβαίνοντες — 23: ἀλλ' ὡς

Σιλ. 9, 1: Περὶ κωμωδίας — 3: αἰσχροῦ ἐστὶ — 4: γέλοιοι ἐστὶν — 6-7: οὖν τραγωδίας — 8: λελήθασιν: Περὶ κωμω-

δίας—9: κωμῶν—14: ἠγνώθηται—15: μὲν ἐξ ἀρχῆς... ἤλ-

θε—16: ^{σω} Δ κράτη—17-18: λόγους ἢ μύθους—19: Περὶ ἐποποιίας. Ἡ μὲν — 20-22: μεγάλου μίμησις εἶναι ταύτην διαφέρουσιν.

Σιλ. 10, 1: ἢ μὲν, ὅτι — 5: ἔπεσι — 6: ταῦτα· τὰ δὲ τῆς τραγωδίας:—7: περὶ τῆς τραγωδίας εἰ—8: ἐποποιίας—10:

μὲν οὖν ἐν τῆς ἑξαμέτροις — 12: λέγομεν, ἀπολαυόντες — 13: οὐσίας:† Περὶ τραγωδίας:†— 15: ἐκάστων . . . μορίοις δρώντων.—18: τοιούτων μαθημάτων . . . δὴ

Σιλ. 11, 4-5: μίμησιν· τῶν μέτρων σύνθεσιν:—8: τινῶν 10: φα(μὲν)— 14: ἢ, μίμησις — 15-16: καθ' ὁποιοῦς τινὰς φάμεν τοὺς . . . διάνοι(αν)—17: ἀποδεικνύουσιν τινὰ — 18: γνῶμην:· πόσοι τρόποι:— 20: καθὸ . . . ἔσι — 25: εἶδεσι — 26: ὄψιν

Σιλ. 12, 2: μίμησις ἐστὶν — 3-5: εὐδαιμονίας· καὶ ἡ κακοδαιμονία ἐν πράξει . . . πράξις τίς ἐστὶν—8-9: συμπαραλαμβάνουσιν — 15: πολύγνωσον — 16: πολύγνωστος, ἀγαθῶν—17: οὐδ' ἂν ἔχῃ (ἐκ διορθώσεως ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρχὰς: ἔχει) ἦθος ἔτι—18·19: πεποιημ(ένας) ποιήσεις—22-23: ψυχαγωγία, ἢ τραγωδία . . . ἐστίν.

Σιλ. 13, 6: ἐναλείψῃ—8: τὲ—11: ἐπὶ τὸν λόγον—13: λέγοντες (ἄνωθι δ' ὁμως τοῦ τες ἢ συντομογραφικὴ δήλωσις τῆς καταλήξεως ας)—15: ὁποῖα τίς—17-18: τί ὡς ἐστὶν,—23: λοιπῶν πέντε—

Σιλ. 14, 8: μέσσην . . . δὲ—17: ἐπὶ τὸ καλόν—18: τίνων—21: πανμικρ(όν)

Σιλ. 15, 2: πανμέγεθες—5: δὴ—8-9: εἶναι τοῦ μήκουσ' ὅρος μὲν πρὸς—10: εἰ γὰρ ἑκατόν—12: ἄλλοτε φασὶν—13: πράγματος, ὅσα δεῖ—15-16: τὸ μὲν εἰκόσ—17-18: εἰς εὐτυχίαν

μεταβάλλειν, ἰκανός ἐστὶ τοῦ μεγέθους. — 19: δέ — 20: τῷ γένει—21: ἐστίν.

Σελ. 16,2: ἠρακλῆίδα, θησιπείδα—9: ἐν τῷ γερμανῶ—10: ἦν εἰκός—14: καθάπερ ἐν ταῖς—16-17: εἶναι τῶν πραγμάτων οὕτως — 19-20: προσὸν μηδὲν ποιεῖ . . . ἐπίδηλον ὡς οὐδέν—21: ἐστὶ—

Σελ. 17,3: οὕτω (ὁ τόνος καὶ τὸ πνεῦμα ἀπεξεσμένον)—5: τίθῃναι . . . τίς—τοῦτο διαφέρει—11: τὰ ποῖα—13-14: οὐ στοχάζεται, . . . ὑποτιθέασι — 18: τὸν καθ'—24: δύσι — 25-26: πεποιημένα οὕτω πιστεύομεν.

Σελ. 18,2: ὡς τοῦ παντός . . . ζητητέον παραδεδομένων —5: γνώριμα ἐστίν,—9: μίμησιν ἐστὶ—11: ἐστὶ—12: γίνεσθαι—14: ἐστὶ—22: ἀναγκάζοντα

Σελ. 19,1: μάλιστα καὶ—3: μᾶλλον ἢ ἀπὸ—3-5: τύχης ταῦτα τα θαυμασιώτατα —6: ὡς ἀνδρίας . . . ἀπέκτεινεν—11-12: μῦθοι εἰσίν—14-17: ἀναγνωρισμοῦ . . . ἐστὶ γενέσθαι

Σελ. 20-1: Περὶ περιπτείας. Ἔστι δὲ . . .—5: Οἰδίπουν. Καὶ ἀπαλλάξας —6-7—καὶ ἐν τῷ μιμεῖσθαι, ὁ μὲν—9: τῶν πραγμένων—46: ὡς ἄψυχα . . . ἐστὶν ὡσπερ—18: ἐστὶν

Σελ. 21-2: ἐπειδή—4: ἕτερός τις ἐστίν, —12: δέ ἐστὶ —15-16: εἶδεσι δεῖσθαι πρότερον εἶπομεν (sic)—17: ἐς:- Πρόλογος. Πρόλογος, εἴρηται

Σελ. 22,1-3: ὄλον τραγωδίας οὐκ ἐστὶ χοροῦ μέλος.—9: εἶπομεν—18: ἐστὶ—19: ὅτι τοὺς—22: μιαρὸν ἐστὶν

Σελ. 23,1: τοῦτό ἐστὶ —3: φοβερόν ἐστὶν —7: ἀνάξιον ἐστὶ—16: ἀνάγκη γὰρ ἄρα—17: φασὶ—18-20: ἀλλὰ δι'ἀμαρτίαν μεγάλην ἢ οἴου εἴρηται—22: Πρῶτον μὲν γάρ

Σελ. 24,11: δευτέρα δὲ πρώτη . . . ἐστὶ —14: χεῖροσι.—14-15: διὰ τῶν θεάτρων—15-17: ἀκολουθοῦσι δὲ οὐχ αὕτη ἀπο . . .

Σελ. 25,1: γίνεσθαι—2: ὅπερ ἐστὶ—7: οἰδίπου—8: δεόμενον ἐστὶν—13: δὲ ἀπὸ—18: φίλους—19: ἐχθρούς —20: ἐχθρόν· οὐδέν—22: μηδ' ἑτέρως—23: ἐγγέννηται —25: ἢ τοιοῦτον τί ἄλλο δράν—27: ἐστὶ

Σελ. 26,4: εἶπομεν—6: παλαιοί· ἐποίουν εἰδότας—10:

ὡσπερ Σοφοκλέους . . . τοιοῦτο (ἐκ διορθώσεως τοῦ κατ' ἀρχὰς γραφέντος: τοῦτο)—12:—ἀλκμαίωνος ἀστυδάμαντος—14: τὸν μέλλοντα—15: τὸν πρὶν—18: τούτων (ἐκ διορθώσεως τοῦ κατ' ἀρχὰς γραφέντος: τοῦτο)—19: τότε γὰρ—20: γὰρ ὅτι οὐδεὶς—22: τὸ γὰρ πράξαι . . . βέλτερον δὲ—23: ἀγνωρίσαι—24: τότε γὰρ

Σελ. 27, 3-5: οὐ· καὶ ἐν τῇ ἔλλειψι,—16: τέτταρα ἐστὶν—17-18: ἔξει δὲ μὲν—18: φανερόν—19: προαίρεσιν τινά

Σελ. 28, 2: ἐστὶ—5: ἀνδρίαν ἦδη—6: [τ]ρίτον—8: καὶ γὰρ—10: ἀνώμαλος δὲ εἶναι—11: δὲ ἠθους—14: σκύλη—15: ἀνώμαλος, ἐν—16: ἔοικεν, ἢ—18-21: ζητεῖν· ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός

Σελ. 29, 2: χρηστότερον ἔπειτα—4: οὐχ οἴονται . . . ἃ δεῖ—8: τῷ ἐν τῷ . . . τὸ—12-14: οὕτω καὶ τὰ ἄλλα—15: ἐπιεικεῖς ποιεῖν· παράδειγμα σκληρότητος—17: δὴ διατηρεῖ . . . τὰς—19: αὐτὰς ἐστίν

Σελ. 30, 1: ἐστίν—7: περιδέρρεα—8: καὶ οἱ ἐν τῇ τυρῶ—9: τούτων—13: ἐκ δὲ ἐκ . . . νίπτοις—16-19: ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης· ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς—20: διότι ἐγγύς

Σελ. 31, 2-3: φωνή· ἦτοι τὸ διὰ . . . αἰσθεσθαί τι—4: τῆς—5: ἀπὸ λόγ(ων)—8: χλομφόρος—10: ἢ Ὀρέστης—10-11: πολυειδοῦς—11: εἰ εἰκός—12: ἢ τ' ἀδελφῆ—13: ἐν τῷ—14: αὐτῆς—15: ταῖς φινίδαις—17: τούτω τὸ ἦμαρ—21: γὰρ τὸ—22: ἀναγνωριούντος (ἐκ διορθώσεως ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρχὰς: ἀναγνωρίσαντος) . . . ποιῆσαι

Σελ. 32, 1: ὁ ἐν—2: βούλεται—3: αἱ δὲ τοιαῦται—4: σημείων καὶ δέρρεων—10: λανθάνοι—11: ἐπιτιμᾶ τῷ—12: ἂν εἶη . . . ὀργῶν—13: [ἐ]πί . . . δῦσχεραίνων—16: πάθεσιν εἰσι—18: ἐστίν—19: ἀπλασοί . . . ἐξεταστικοὶ εἰσὶν—21: τούτους τε

Σελ. 33, 1-2: ἐπεισοδίου καὶ περιτείνειν—8: τινά—10: ληφθεῖν—16: ἐπεισόδια· οἶον—18: τοῖς ἄρμασι—20: μακρὸς ὁ λόγος· μακρὸς ἐστίν . . . τινὸς ἔτι—22: ἐπεὶ δὲ—25: τινὰς αὐτῶν.

Σελ. 34, 3: ἡ δένσις—5-6: ἐστίν . . . μεταβαίνειν εἰς εὐ-

τυχίαν· λύσιν δέ, — 9: δὴ ἀπὸ τῆς—13: ἀναγνώρισις· ἢ δὲ
15-16: Τὸ δὲ, δὸν ὀμαλ(ὸν)· αἶ τε—17: ὅσα ἐν εἰδῶ... πειρῶ
18-19: ἄλλως γε... σύκοφαντοῦσιν—

Σελ. 35,4-6: κροτεῖσθαι καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα—10: τοῖς γράμμασι πολὺ—11: ἱλίου ἐποίησαν—14: ἐπὶ
καὶ — 18: πονηρίας ἐξαπατηθῆ — 25-26: ὡσπερ εὐριπίδῃ
ἀλλ' ὡσπερ Σοφοκλεῖ... τὰ γινόμενα—27: ἐστὶ.

Σελ. 36,1: ἀδουσι—3: εἰς ἄλλον ἀρμόττει—4: ἢδ' εἴρη-
ται: † [Π]ερὶ λέξεως διανοίας — 12: μικρότητας — 19: λό-
γον: † Περὶ λέξεως

Σελ. 37,4: ποιητικὴν ἐπιτίμημα—8: ἐστὶ—9: ποιητικῆς
ἦν θεώρημα — 16: ἀδιαίρετοι^{αι} — 18-19: ἡμίφωνον· ἔστι δὲ
φωνῆεν, ἄνευ

Σελ. 38,4-6: δασύτητι καὶ βαρύτητι — 8: δέ ἐστι—10:
συλλαβὴ καὶ μετὰ—12: ἐστὶ—13: δὲ—15: συντίθεσθαι καὶ
—17: ἦτοι δὲ—19: πέφυκεν—20: δέ ἐστι—21: δηλοῖ· οἶον
τὸ ψ. μ. ι

Σελ. 39,7: βαδίζειν—8: προσημαίνει—11: σημαῖνον—13:
ὑποκριτὰ—15: ἐστὶ—16: Ὁ λόγος — 17: τί—20: τι—21:
βαδίζειν—22: ἐστὶ... ὃ ἐν σημαῖνον — 24-25: ὁ δὲ τοῦ ἀν-
θρώπου τὸ ἐν σημαίνει.

Σελ. 40,2-3: τὸ διπλοῦν — 5-7: πολλαπλοῦν· οἶον...
μεγαλιωτῶν ἐρμῆς καὶ κόξανθος—11: ὡς ἕτεροι — 12: καὶ
δυνάτον,—18: εἶδους—19: ἔστηκε

Σελ. 41,1: ἔοργε... τὸ γὰρ μόριον... ἐστὶν — 3: ἐρύ-
σας με τεμών—4: ἀτειρεῖ—6: τί—10: ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ
δὸν ἢ ἀντὶ τοῦ δού τὸ βον—11: ἐσι — 15: ἢ ἐσπέρα — 17:
ἐμπεδοκλῆς καὶ τὸ γῆρας, ἐσπέρας βίου· ἢ δυσμὰς βίου
—10: τὸν ἀνάλογον—23: θεοκτίστα—25: τι

Σελ. 42,1-2: ἀλλὰ οἴνου—3: δὲ ἐστὶν—7: δέ ἐστιν—8: ἢ
—9: ὃν τι ἢ—10: ἀπεκταμ(έν)ον... οἶον τὰ—11: πηλέος —
14: δὲ ἐστὶν— 16-18: δεξιόν. τὰ δὲ θήλα... ὅσα τελευταῖα
19: καὶ ρ'· καὶ ὅσα—20: δέ ἐστι—24: ἐστὶν

Σελ. 43,1: μόνον κόμι· μέλ· πέπερι—2: τὸ πῶϋ, τὸ νά-

πυ· τὸ γόνυ· τὸ δόρυ· τὸ ἄστυ—4: σαπφῆ—7:—σθενόλου—
8: ἦ· τοῖς—11: ἄν τις ἄν ἅπαντα ποιῆσαι—13-14: αἰνίγμα-
τός τε... τὸ λέγον· τὰ ὑπάρχοντα—15: καὶ τὰ μὲν οὖν τὴν
ὀνομάτων —18: ἴδον... πυρίχαλκον —19 κ. ε.: τοιαῦτα ἐκ
τῶν γλωττῶν: Βαρβαρισμὸς δεῖ ἀνακεκρίσθαι

Σελ. 44,1: πῶς—2: ποιήση... οἶον ἢ γλῶττα καὶ ἢ μετα-
φορά· οἶον ἢ γλῶττα καὶ ἢ μεταφορά—3-4: τᾶλλα τὰ εἰρη-
μένα... τὸ κύριον—5: συμβάλλεται—9: εἰωθὸς λεγόμενον·
τὸ —14: ἰαμβοποιῆσαι —15: ἦ τι χάριν ἴδον μαραθῶνα δὲ
—16: γεράμνος —17: ἐλέβορον... πῶς —22: ἀρμόττοντος
ἐ[πι]—25: οἰδέων ἐπιτιθεῖς, ἄν—27: ἰάμβιον.

Σελ. 45,1: μετατιθέντος—2: ἢ γλῶττα—5: φαγάδενα—6:
ἐσθίειν... θοινᾶσται μετέθηκε—7: μεῶν... ἀειδῆς—8: λέγει
9: μεῶν.. μικρὸς δέ —11: τὲ—13: ἴωνες βοῶσιν, ἢ ἴωνες
21: ἠγνώει

Σελ. 46,1: τῷ ἐκάστω—1-2: πρέποντος—4: ἐστι—5: ἐστι
—6: ἐστί... δὲ—8-9: ἰαμβίοις—10: ἰαμβίοις—12: ὅσοις καὶ
ἐν ὅσοις λόγοις τί—12-13: ἐστι δὲ τοιαῦτα —15-16: εἰρη-
μένα. Περὶ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐμμέτρου: - Περὶ δὲ τῆς
διηγηματικῆς καὶ ἐμμέτρου —19: μέσῃν —20: ποιεῖ —21:
ὁμοίους.

Σελ. 47,1: εἶναι. Περὶ ἐποποιίας. Ἐν αἷς —1-2: πρά-
ξεως δῆλωσιν —4-5: εἶτ' ἐν Καλαμίνῃ—6: καλχηδονίων—
8: ὦν οὐδὲν—10: δρῶσι—11-12: τὸ μηδὲν—13: γὰρ μέγας
—14: ἔσσεσθαι—17: καταλόγον—18: κυπριακὰ ποιήσας—
22: λεῖα τραγωδία—24-25: φιλοκτίτις—27: τρωιάδες

Σελ. 48,1: ταῦτα —3: παθητικὴν· καὶ τὰ —4: ταῦτα—7:
ἰκανὸς—7-8: γὰρ τῶν—10: δι' ὄλου—11-12: Πρὸς γὰρ τού-
τοις... πάντα ὑπερβέβληκε—13: τῆς στάσεως—15: ἰκανὸς
εἰρημένος... γὰρ συνορᾶσθαι—18: πρόσθεν τὸ—18: πλῆθος
τραγωδιῶν—20: ἐπικτείνεσθαι—21: τί ἐποποιία

Σελ. 49,3: παραινόμενα—8-9: τραγωδίας. Περὶ τοῦ ἠρωϊ-
κοῦ μέτρου —14-15: διηγηματικὴ κίνησις τῶν· τὸ δὲ ἰαμ-
βικὸν—16: κινητικαί· τὸ—19: ἢ τὸ ἠρωϊκ(ὸν)—20-21: αὐ-
τῆς διαιρεῖσθαι... τὲ—22: δὴ ὅτι—23, γὰρ τὸν

Σελ. 50,1: οὐδένα ἦθῃ—4-5: τὸ ἀνάλογον—6: ἔπειτα τὰ —9: λανθάνειν—14: τόδι, ἦ... γίνηται ἦ—15: ἐστί. . γίνεσθαι—15-16: δὲ ἐστί—17: ἄλλου δὲ τούτου—17-18: γενέσθαι ἦ προσθῆναι —18-20: ἀληθὲς ὄν παράδειγμα δὲ τοῦτο ἐκ τῶν ἱπτρων—21: τε δι' ἀδύνατα—22: ἀπείθανα...—μὴ ἐπίστασθαι—23: μὲν ἔχειν—25: ὁ ἰόλαος.

Σελ. 51,2: ὁ ἀφῶνος—4: γέλοιοι—ἀν δευθῆ· καὶ φαίνονται—9: ποιήσει—10: ἐμφανίζει—15: εἰδῶν ἐστίν—17: ἀν ἦ... εἴ τις—18: ὄντων ἐν τι—19: ἦν ἐστίν... φασί

Σελ. 52,1: δοκεῖα· οἶα—1-2: λέξει, ἦ καὶ—35: ἐστί—ἄλλη 8-9: ἦ μὲν γάρ... μιμήσασθαι ἀδυναμίαν .. ἦ δὲ—10: μὴ ὀρθῶς—ἐπισκοῦντα—16: Πρῶτα μὲν τὰ—17: ἔχοι—19: ἐκπλητικώτερον—21: ἦ ἥττον—22-23: ἠμαρτῆσθαι

Σελ. 53,2: εἶδη—2: ἔχει, ἦν... ἔγραψε —5: ἀλλ' ἴσως—6: εὐριπίδης—8: μὴδ' ἐτέρως—9: βέλτιον, οὔτε λέγειν—11: ἴσως, οὐ—13-15: ἐπὶ σωτῆρος... Περὶ δὲ—24: ὡς ῥά τοι .. μὲν εἴ ἦν

Σελ. 54,1: καλοῦσι—2: κέραε—4: οἶον ἄλλοι μὲν—5: εἶδον... φησίν —5-6: ὅτε πεδίον... συρίγγων τὲ —7-9: πᾶν πολὺ τι καὶ οἶν—13: ὄβρω—14: θνητὰ—15: ἀθάνα ζῶα τὲ πρὶν κέκριτο —16: ἀμφιβόλια παρώχηκε δὲ πλέον —17: πλεῖον—18-19: ἦθος τῆς λέξεως τῶν κεκραμμένων οἶνον φασίν—22-23: πινόντων· οἶον εἶδ' ἀν οὐ τοῦτο—23: ὀνόματι;

Σελ. 55,1: ὑπεν(αν)τιώμ(α)τ(ι) δοκεῖ—2: σημήνειεν —3: τῆδ' ἔσχετο—3-4: κωλυθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται ᾠδικῶς 6: τί ἐνι ἀλόγως—9: ὑπεναντίων, ἦ—11: αὐτόν—13: κεφαλήνες φασίν—14: ἀλλ' οὐχὶ κάριον—16: μὲν πρὸς—18: πειθανόν—19: δυνατὸν τοιούτους—20: οἶον... ἀλλὰ βέλτιον—21: ὑπερέχει πρὸς—22: τὲ

Σελ. 56,2: φρόνημον... δὲ—11: σκεπταῖαι —12: βέλτιον ἢ ἐποποιητικὴ—13: τραγωδικὴ—14: τοιαύτη δὴ πρὸς—15: ἐστί. δειλίαν δῆλον—21: ὑποκριταί

Σελ. 57,1: πύθικος ἦ μῦννίσκος—2: τοιαύτην—5: πρὸς τοὺς θεατὰς ἐπικεῖ... εἶναι οὐδὲν—7: χειρόν—9: ἐπεὶ

έστι—10: ὅπέρ ἐτι Ἐρωσικρατος—11: διαδόντα—14: ἐπιτι-
 μάτο—17-18: ὅποια τί ἐστι τᾶλλα κρείττων—19: πάντα—
 20-22: καὶ ὅτι οὐ μικρόν... τὰς ὄψεις δι ἧς—23: καὶ τῆ—
 24: ἔργων ἐστι τῶ ἐλάττωνι—25: ἀθροώτερον ἠδονῆ, πολ-
 λῶ—26: δ' οἶον—27: θείν, θείν τὸ Σοφοκλέους... ἢ ἰδίας

Σελ 58,1: ὅποιασοῦν—3: ὥστε—4: ποιῶσιν· ἢ βραχέως
 —6: ὑδαρῆ, λέγω δὲ — 7-8: συγκειμένα ὥσπερ ἡ — 8-9:
 ὀδύσσεια καὶ—9: κ(αί)τοι αὐτὰ'ττα—11: μίμησις· εἰ — 14:
 κρεῖτον—17: μερῶν· καὶ πόσα—18: εἰ μὴ

Μετὰ δὲ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου: Τέλος. Τέλος.

Ἐν Μετεώρῳ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1909.

ΝΙΚ. Α. ΒΕΗΣ.